

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1394/2017
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3857/16 од 29.07.2016. године, у седници одржаној дана 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3857/16 од 29.07.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3857/16 од 29.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6827/14 од 16.10.2015. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да има право закупа на неодређено време на стану који се налази у улици ... број ... у ..., у ... „...“, површине 48м², са правом на откуп, што је тужена Република Србија – Министарство одбране, дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да са тужиоцем закључи уговор о откупу стана, под условом и ценама које су важиле на дан подношења захтева за откуп 27.01.2014. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд донесе пресуду која замењује уговор о откупу стана из става другог ове пресуде, те да се као откупна цена утврди износ од 743.289,00 динара, који ће тужилац исплатити туженом у 240 рата по 3.297,04 динара месечно, почев од правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3857/16 од 29.07.2016. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 6827/14 од 16.10.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да суд одлучи о ревизији као изузетно дозвољеној.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 87/18).

Нижестепеним пресудама одбијен је тужбени захтев за утврђење да тужилац има право закупа на неодређено време и откупа службеног стана који му је дат на коришћење уговором о закупу на одређено време. Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене чл. 7, 8, 9, 16. и 17. Закона о становању, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса, а нижестепене пресуде су у складу са праксом Врховног касационог суда у предметима са истим чињеничним и правним основом. С обзиром да се не ради о парници за исељење тужиоца, не ради се о истом чињеничном и правном основу као у пресуди Европског суда за људска права „Ћосић против Хрватске“, на коју се ревизијом позива, јер је у тој пресуди повреда права на дом из члана 8. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода утврђена из разлога што је пресудама домаћих судова наложено исељење подносиоца представке из стана. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду дана 28.02.2014. године није одређена вредност предмета спора. На рочишту од 15.04.2015. године, тужба је уређена тако што је одређена вредност предмета спора на износ од 827.651,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра у време подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић